

Indførselen fra Udlandet naturligt begrænset, det drejede sig om Fordeling af en given Importmængde, og Smuglerrisikoen, som vil blive overvældende stor her, eksisterede den Gang ikke. Der var ogsaa en anden Mentalitet, om jeg tør bruge dette fremmede Udtryk, en anden Sindsbeskaffenhed under Krigen, end der kan paaregnes nu. Saadanne indskrænkede Bestemmelser fandtes i alle Lande, ogsaa i vore Nabolande, hvor som helst man vendte sig, fandt man dem. Hvis man nu indfører et saadant System her, vil vort Land staa ret ene. Det er forsøgt nogle Steder, men forladt igen, og dette at indføre Importregulering, Prisregulering og Rationering paa den Maade, som dette Forslag aabner Udsigt til, vil give Danmark en ganske særlig Plads mellem Folkene, og det vil, tror jeg, ikke blive baaret af Befolkningen med et Taalmod, som i mindste Maade kan lignedes med det Taalmod, der blev vist og maatte vises under Krigstiden.

De samme Betragtninger gælder om de handelspolitiske Vanskeligheder. Den Gang var de handelspolitiske Vanskeligheder faa. Alle Lande stræbte at drage Varer til sig, ingen var ivrig for at afsætte Varer. Nu er Forholdene som bekendt helt anderledes. Der finder en mægtig og paagaende Konkurrence Sted mellem alle de poducerende Lande, ikke mindst industriproducerende Lande og Lande, der frembringer Luksusartikler, og man vil med megen Opmærksomhed følge et saa mærkeligt Eksperiment foretaget her i Danmark paa en Tid, hvor man ikke tænker paa noget lignende i de allerfleste andre Lande. Det viste sig paa Skotøjsomraadet, at der fremkom betydelige handelspolitiske Vanskeligheder, og uden at jeg vil male Fanden paa Væggen, vil jeg dog i høj Grad advare imod, at man kaster os ind i et Utal af handelspolitiske Vanskeligheder ved et Reguleringsystem, som skal omfatte store Kredse af Varer, hvis det overhovedet skal komme til at betyde noget.

Dette er Hovedindvendingerne mod Lovforslaget, men der kunde fremføres mangfoldige andre. Summen af det hele er, at den Genindførelse af Nævnstyret, af Regulering af Indførsel og Udførsel, af Prisregulering og Rationering, som dette Lovforslag aabner Døren til i et Omfang, hvis Udstrækning ingen kan bedømme, er stik imod alt, hvad der er Venstres Opfattelse paa det handelspolitiske Omraade, og vi vil gaa afgjort og principelt derimod; selv-

følgelig vil vi være villige til at forhandle om valutapolitiske Foranstaltninger, og vi vil forhandle om dem ud fra det Grundlag, som blev givet ved de Forslag, der blev fremsat af den foregaaende Regering. Ligeledes er vi villige til at tage andre Forslag under Overvejelse, hvis de kan forenes med vort Grundsyn paa disse Omraader og ikke som det nuværende Forslag gaar stik imod.

Pürschel: Da den højtærede Statsminister havde fremsat sin Programudtalelse, blev der mellem Partifor mændene og Statsministeren truffet den Aftale, at man skulde vente med den politiske Drøftelse til Valutadebatten, og det er denne Aftale, der begrunder, at jeg ligesom den ærede Ordfører for Partiet Venstre vil begynde med at gøre nogle almindelige politiske Bemærkninger, der jo er nødvendige, fordi en Klaring af visse Punkter er i saa høj Grad ønskelig.

Statsministeren begyndte med at sige, at Ministeriet er en Konsekvens af Valget den 11. April. I en Henseende ubetinget. Valget var i nogen Grad en Sejr for Overbudspolitikken, og derfor sidder nu paa Taburetterne de rød-gyldne eller gyldent-røde Løfters Mænd, Danmarks første socialdemokratiske Ministerium, som man ynder at sige eller, som jeg nu vil foretrække at sige, et dansk socialdemokratisk Ministerium. Svarer nu disse Mænd til Forventningerne? Ja, lad os mindes Drachmanns prægtige Digt: Engelske Socialister, som det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer saa ofte, saa gerne og saa smukt citerer: „I Læ for Vinden, i Ly for Taagen, omkring et Kulbaals ulmende Gløder, sidder et Selskab, Sod paa Skjorten, knudrede Arme, en 13—14 Stykker af dem, der lossede Skuden“. Hvis nu en eller anden havde hentet sine Forestillinger om danske Socialister fra dette Digt, vilde saa dette Ministerium svare til Forventningerne? „I Læ for Vinden, i Ly for Taagen“, aa ja, aa ja. „Med Sod paa Skjorten“, ikke Spor. „En fedtet Hue“, heller ikke. En Samling Gentlemen og en Lady af ulasteligt Ydre. Og naar Folket bliver utaalmodigt og siger med Digtet: „Hvad hjælper os Taler, hvad gavner os Løfter, vi vil have Forskud paa Saligheden“, saa lyder Svaret, ikke i Digtets pompose Toner, men paa en helt anden og mere hjemlig Melodi: „I maa vente kære, I maa vente, for det kan junte komme straks“. Og det kan det jo heller ikke, billigvis. Spørgsmaalet er blot, om det nogen Sinde kan komme. Jeg tror